

**BANKOWY
FUNDUSZ
GWARANCYJNY**

Raport Roczny

2010

Spis treści

■	Słowo wstępne Przewodniczącego Rady i Prezesa Zarządu Funduszu	3
■	I. Cele i zadania	5
■	II. Władze i organizacja	7
	1. Skład organów Funduszu	7
	2. Organizacja Biura Funduszu	8
	3. Zatrudnienie	11
■	III. Najważniejsze przedsięwzięcia BFG w 2010 roku	12
	1. Zmiany systemu gwarantowania depozytów	12
	2. Rozwój działalności analitycznej	15
	3. Prace analityczne dotyczące potrzeby wprowadzenia uporządkowanej likwidacji banku	17
	4. Nowa polityka inwestycyjna	18
	5. Zarządzanie ryzykiem operacyjnym	18
■	IV. Działalność gwarancyjna	19
	1. Finansowanie działalności gwarancyjnej	19
	2. Realizacja wypłat gwarancyjnych	21
■	V. Działalność pomocowa – fundusz pomocowy	23
	1. Cele i zasady udzielania pomocy	23
	2. Warunki udzielania pomocy	24
	3. Dotychczasowa działalność pomocowa	25
■	VI. Działalność pomocowa – fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych	26
	1. Cele i zasady udzielania pomocy	26
	2. Warunki udzielania pomocy	27
■	VII. Kontrola i monitorowanie wykorzystania pomocy finansowej	29
	1. Zakres kontroli i monitorowania	29
	2. Kontrola i monitorowanie banków	30
■	VIII. Działalność analityczna	32
	1. Źródła informacji	32
	2. Metodyka oceny banków	33
	3. Analizy sytuacji w sektorze bankowym i identyfikacja zagrożeń	34
■	IX. Działalność lokacyjna	35
■	X. Współpraca krajowa i zagraniczna	36
	1. Współpraca krajowa	36
	2. Współpraca zagraniczna	38
■	XI. Działalność promocyjno-informacyjna	39
■	XII. Wybrane dane finansowe	40

Słowo wstępne Przewodniczącego Rady i Prezesa Zarządu Funduszu

Szanowni Państwo,

Rok 2010, mimo wciąż niestabilnej sytuacji na światowych rynkach finansowych, był dziewiątym z kolei, w którym nie doszło w Polsce do upadłości żadnego banku, a tym samym nie wystąpiła potrzeba dokonywania wypłat środków gwarantowanych. Dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego był to jednak rok szczególnie wytężonej pracy. Najwięcej wysiłku wymagało przygotowanie Funduszu do zmian wynikających z nowelizacji ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, która weszła w życie z dniem 30 grudnia 2010 r. Dwukrotny wzrost kwoty limitu gwarancji do równowartości w złotych 100.000 euro, znaczne skrócenie okresu niedostępności zdeponowanych w bankach środków – do 20 dni roboczych liczonych od dnia zawieszenia działalności banku – oraz zwiększona rola Funduszu w procesie wypłat wiązała się z koniecznością wprowadzenia głębokich zmian legislacyjnych, proceduralnych i organizacyjnych. Warunkiem właściwego funkcjonowania zmienionego systemu gwarantowania depozytów było podniesienie sprawności operacyjnej Funduszu, rozwój funkcji monitorującej i analitycznej oraz współpracy międzynarodowej, a także zwiększenie efektywności zarządzania zasobami finansowymi BFG.

Do ważnych osiągnięć Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w 2010 roku należy zaliczyć opracowanie i wprowadzenie w życie nowej polityki inwestycyjnej, która zapewniła optymalizację rentowności portfela Funduszu. Równolegle rozpoczęto w BFG budowę systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz podjęto prace nad Planem Ciągłości Działania dla procesu wypłaty środków gwarantowanych deponentom w ciągu 20 dni roboczych, przygotowując między innymi koncepcję zarządzania kryzysowego.

Rok 2010 był również okresem zwiększonej aktywności BFG na forum międzynarodowym. Przedstawiciele Funduszu aktywnie uczestniczyli w pracach Międzynarodowego Stowarzyszenia Gwarantów Depozytów (IADI) oraz Europejskiego Forum Gwarantów Depozytów. Dowodem uznania rosnącej roli BFG w tych gremiach było przyznanie mu prawa do organizacji w Polsce dziesiątego Dorocznego Walnego Zgromadzenia Członków IADI w 2011 roku. W maju 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny zorganizował w Warszawie między-

narodową konferencję zatytułowaną Światowy kryzys finansowy i jego skutki dla stabilności sektora finansowego, będącą częścią obchodów 15-lecia działalności BFG.

Fundusz brał również udział w procesie konsultacji propozycji kolejnych zmian w europejskich systemach gwarantowania depozytów, zgłaszanych przez Komisję Europejską. Jednocześnie ze szczególną uwagą analizowano doświadczenia zagraniczne w stosowaniu innych sposobów postępowania z bankami w sytuacji zagrożenia upadłością. Jednym z takich sposobów, którego skuteczność potwierdziły doświadczenia wielu krajów, jest uporządkowana likwidacja banku (resolution). Rozwiązanie to minimalizuje ryzyko i koszty dla podatnika i może być korzystniejsze – dla deponentów i instytucji gwarancyjnej – od wypłaty środków gwarantowanych zarówno pod względem kosztów, jak i z punktu widzenia stabilności finansowej.

Ścisła współpraca z Ministerstwem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim, Komisją Nadzoru Finansowego, Związkiem Banków Polskich, Krajowym Związkiem Banków Spółdzielczych, a także samymi bankami, jest bardzo ważnym wsparciem dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w realizacji zadań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa oraz stabilności sektora bankowego w Polsce. Bardzo za tę współpracę dziękujemy.

Piotr Piłat

Przewodniczący Rady
Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Jerzy Pruski

Prezes Zarządu
Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

I. Cele i zadania

Bankowy Fundusz Gwarancyjny to jedna z kluczowych instytucji stanowiących sieć stabilności systemu bankowego w Polsce, realizująca zadania określone w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Rok 2010 to czas istotnych wyzwań dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, związanych ze zmianami systemu gwarantowania depozytów. Zmiany te związane były przede wszystkim z wdrożeniem *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty*, która obowiązuje wszystkie kraje Unii Europejskiej. Genezą zmian w prawie unijnym był przebieg ostatniego kryzysu na globalnym rynku finansowym, naruszający stabilność systemu finansowego w wielu krajach członkowskich i skutkujący koniecznością wzmocnienia bezpieczeństwa deponentów i ich zaufania do systemu bankowego. W celu dostosowania prawa krajowego do zmienionego prawa unijnego z dniem 30 grudnia 2010 r. znówelizowano *ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*. Do najważniejszych zmian w systemie gwarantowania depozytów należał dwukrotny wzrost kwoty limitu gwarancji do równowartości w złotych kwoty 100 tys. euro oraz znaczne skrócenie okresu niedostępności zdeponowanych w bankach środków – do 20 dni roboczych liczonych od dnia zawieszenia działalności banku. Zwiększona została również rola Funduszu w procesie wypłat, co wiąże się dlań z nowymi obowiązkami i zadaniami.

W 2010 roku prowadzono i koordynowano prace związane z przygotowaniem Funduszu do wdrożenia zmian w zakresie skrócenia terminu wypłaty świadczeń gwarancyjnych do 20 dni roboczych. Jednocześnie, aby odpowiednio wcześniej zidentyfikować ryzyko i przygotować Fundusz do podjęcia działań w warunkach kryzysu, szczególny nacisk położono na wzmocnienie funkcji monitorującej i analitycznej. W 2010 r. rozpoczęto także prace nad zmianą stosowanego dotychczas w Funduszu systemu oceny banków oraz budowę Systemu Wczesnego Ostrzegania, umożliwiającego wyprzedzającą identyfikację zagrożonych banków.

Wypłata środków gwarantowanych deponentom przez instytucję gwarancyjną powinna stanowić ostateczność. Z tego względu Fundusz wiele uwagi poświęcił możliwościom usprawnienia i rozszerzenia instrumentarium działalności pomocowej tak, aby wzmocnić skuteczność działań na etapie prewencji i w porę zapobiec upadłości banku. Jednocześnie ze szczególną uwagą analizowano doświadczenia zagraniczne w stosowaniu innych sposobów postępowania z bankami w trudnej sytuacji.

Przedstawiciele Funduszu uczestniczyli w pracach krajowej sieci bezpieczeństwa finansowego i w pracach legislacyjnych dotyczących wdrożenia postanowień *dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. do krajowych aktów prawnych, w szczególności do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*.

Rok 2010 był okresem zwiększonej aktywności BFG na forum międzynarodowym. Fundusz brał udział w procesie konsultacji propozycji kolejnych zmian w europejskich systemach gwarantowania depozytów zgłaszanych przez

Komisję Europejską. Spotkania w ramach struktur unijnych stanowiły cenną okazję do wymiany doświadczeń z przedstawicielami innych systemów gwarantowania depozytów.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny współpracuje stale z innymi instytucjami sieci bezpieczeństwa w Polsce: Ministerstwem Finansów, Komisją Nadzoru Finansowego i Narodowym Bankiem Polskim. Ta dobra współpraca bez wątpienia umożliwia Funduszowi prawidłową realizację ustawowych zadań gwarancyjnych, pomocowych i analitycznych, przyczyniając się do wzrostu stabilności polskiego sektora bankowego.

II. Władze i organizacja

1. Skład organów Funduszu

Ustawowymi organami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są Rada i Zarząd. W dniu 1 stycznia 2010 r. w skład Rady BFG wchodziły następujące osoby:

Przewodniczący Rady:	Dariusz Daniluk
Członkowie Rady:	Agnieszka Alińska Krzysztof Broda Alina Gużyńska Jerzy Nowakowski Krzysztof Pietraszkiewicz Piotr Piłat Jan Szambelańczyk

W IV kwartale 2010 r. w składzie Rady BFG zmieniły się osoby powoływane przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Z dniem 4 listopada 2010 r. na miejsce Agnieszki Alińskiej i Jerzego Nowakowskiego zostali powołani Olga Szczepańska-Maciejuk i Sławomir Cytrycki. W związku z powyższym Rada Funduszu kontynuowała swoje prace w następującym składzie:

Przewodniczący Rady:	Dariusz Daniluk
Członkowie Rady:	Krzysztof Broda Sławomir Cytrycki Alina Gużyńska Krzysztof Pietraszkiewicz Piotr Piłat Jan Szambelańczyk Olga Szczepańska-Maciejuk

W okresie sprawozdawczym Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego powołała Zarząd Funduszu na kadencję trwającą od 1 kwietnia 2010 r. do 31 marca 2013 r. w dotychczasowym składzie. W związku z powyższym w 2010 r. Zarząd Funduszu pracował w następującym składzie:

Prezes Zarządu:	Jerzy Pruski
Członkowie Zarządu:	Anna Trzecińska Krystyna Majerczyk-Żabówka Sławomir Niemierka ¹ Marek Pyła

¹ Od dnia 15 stycznia 2010 r.

2. Organizacja Biura Funduszu

Po dokonanej w dniu 23 marca 2010 r. zmianie struktury organizacyjnej Biura Bankowy Fundusz Gwarancyjny realizował swoje ustawowe zadania poprzez poszczególne komórki organizacyjne:

Departament Gwarantowania Depozytów – zadania wynikające z obowiązku zapewnienia przez Fundusz wypłat środków gwarantowanych deponentom,

Departament Działalności Pomocowej – zadania w zakresie udzielania pomocy bankom znajdującym się w stanie niebezpieczeństwa niewypłacalności, obrotu wierzytelnościami nabywanymi od tych banków oraz udzielania pomocy bankom z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych,

Departament Analiz i Skarbu – zadania związane z analizą sektora bankowego i oceną sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotów objętych systemem gwarantowania, gromadzeniem i analizowaniem informacji dotyczących sytuacji makroekonomicznej w Polsce i na świecie oraz lokowaniem wolnych środków finansowych Funduszu,

Departament Kontroli i Monitoringu – zadania związane z kontrolą i monitorowaniem sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banków, które otrzymały pomoc finansową Funduszu, w zakresie prawidłowości, celowości i efektywności wykorzystania udzielonej pomocy oraz analizowaniem sytuacji ekonomiczno-finansowej banków objętych postępowaniem naprawczym lub realizujących programy o podobnym charakterze, których celem jest usunięcie niebezpieczeństwa niewypłacalności,

Departament Informatyki i Administracji – zadania w zakresie pozyskiwania, tworzenia i udostępniania informacji niezbędnych w pracy Biura Funduszu, ochrony danych, osób i mienia, bezpieczeństwa i sprawności systemów technicznych i administracyjnych oraz zapewnienia ciągłości działania Funduszu,

Departament Rachunkowości i Gospodarki Finansowej – zadania związane z gospodarką finansową i rachunkowością Funduszu,

Gabinet Prezesa – zadania związane z zapewnieniem obsługi organów Funduszu, Prezesa Zarządu, organizacją pracy i sprawami pracowniczymi,

Departament Prawny – zadania związane ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz organów Funduszu, Prezesa Zarządu oraz Biura Funduszu,

Stanowisko ds. Ryzyka Operacyjnego – zadania związane z koordynacją i wspomaganiem procesu zarządzania ryzykiem operacyjnym w komórkach organizacyjnych Biura Funduszu,

Stanowisko Audytu Wewnętrznego – zadania związane z badaniem działalności Biura Funduszu pod względem zgodności działania z ustalonymi celami, przepisami prawa, wewnętrznymi aktami prawnymi.

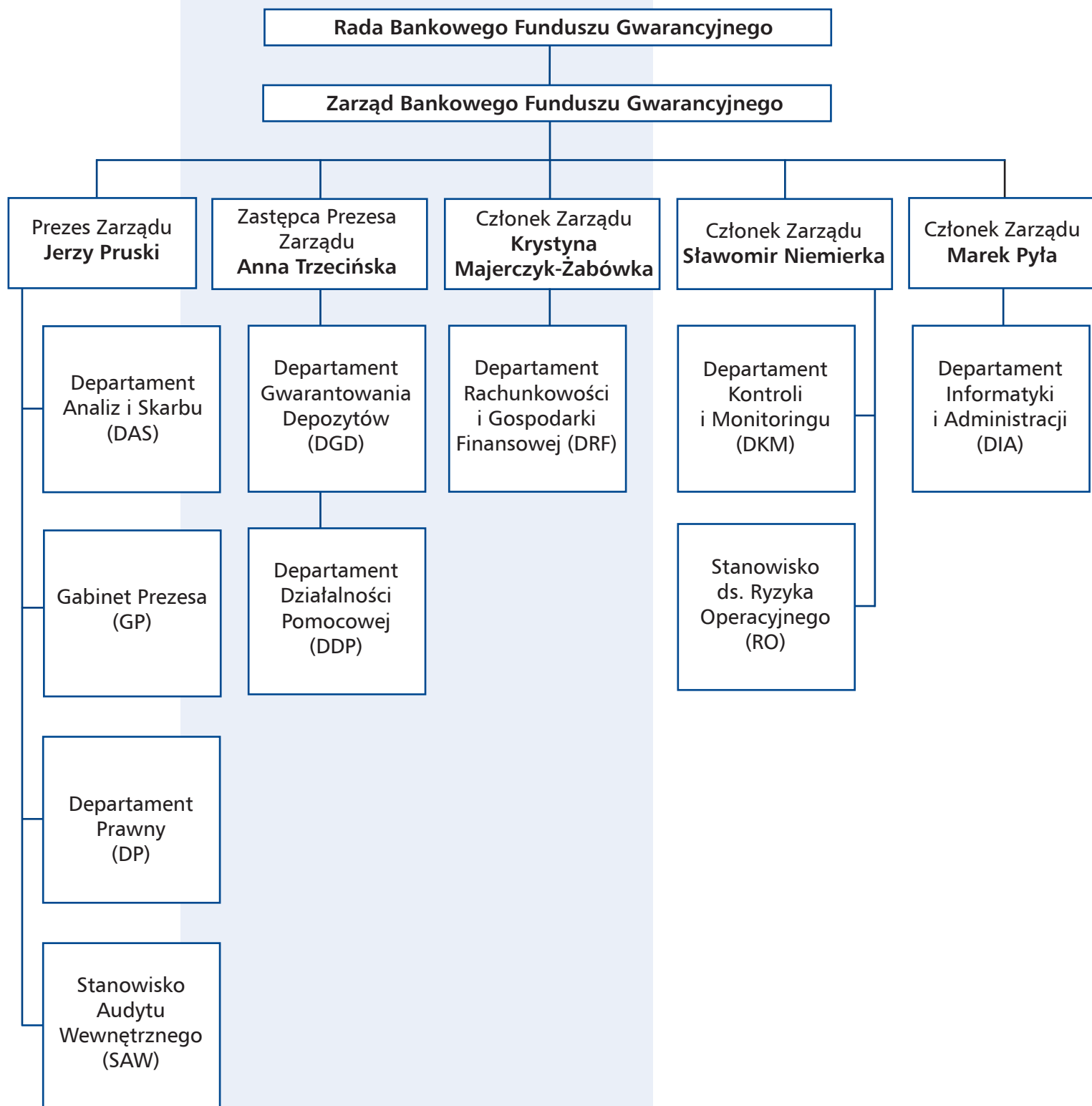
Ponadto w BFG działają trzy stałe, międzydepartamentalne komitety:

Komitety ds. Zarządzania Aktywami, którego zadaniem jest opiniowanie przygotowywanych przez Departament Działalności Pomocowej wniosków w sprawie udzielenia bankom pomocy finansowej z funduszu pomocowego oraz pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych,

Komitety ds. Oceny Wniosków Pomocowych, którego zadaniem jest opiniowanie przygotowywanych przez Departament Działalności Pomocowej i Gwarantowania Depozytów wniosków w sprawie udzielenia bankom pomocy finansowej z funduszu pomocowego oraz pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych.

Komitety ds. Ryzyka Operacyjnego, którego zadaniem jest inicjowanie, koordynowanie i rekomendowanie Zarządowi Funduszu działań związanych z zarządzaniem ryzykiem operacyjnym w BFG.

Struktura organizacyjna BFG
(stan na 31.12.2010 r.)

3. Zatrudnienie

W dniu 1 stycznia 2010 r. w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym zatrudnienie wynosiło 73 osoby (72,25 etatów), natomiast w dniu 31 grudnia 2010 r. – 80 osób (79,75 etatów).

III. Najważniejsze przedsięwzięcia BFG w 2010 roku

1. Zmiany systemu gwarantowania depozytów

Zrealizowane w 2010 r. przez Fundusz przedsięwzięcia i zadania wynikały z Kierunków rozwoju BFG do 2011 r. oraz *Planu działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na rok 2010*.

W 2010 r. prowadzone były prace związane z przygotowaniem Funduszu do wdrożenia *dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r.* Dyrektywa ta zobowiązała państwa członkowskie – w terminie do 31 grudnia 2010 r. – do skrócenia okresu niedostępności środków dla deponentów do 20 dni roboczych, z możliwością przedłużenia tego terminu o maksymalnie 10 dni roboczych, oraz do określenia limitu gwarancji na poziomie 100 tys. euro.

Wprowadzenie w życie *dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r.* wymagało przebudowy dotychczasowego systemu gwarantowania, w tym zwiększenia roli BFG w procesie wypłat. Konieczne stało się odejście od formuły wypłat realizowanych przez zarządcę lub syndyka masy upadłości na rzecz możliwości prowadzenia wypłat przez zarząd komisaryczny banku (w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji) lub przez podmiot, z którym Fundusz podpisze stosowną umowę. Skrócenie okresu wypłaty środków gwarantowanych oznaczało konieczność opracowania i wdrożenia rozwiązań związanych z obowiązkiem przygotowania przez banki poprawnych danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych. Ograniczenie ryzyk związanych z poprawnością danych bankowych – służących wypłacie środków gwarantowanych – wymagało zaś nadania uprawnień kontrolnych Funduszowi.

W celu nadzorowania i koordynowania realizacji szerokiego zakresu prac związanych z przygotowaniem Funduszu do przyjęcia nowych rozwiązań, Zarząd BFG powołał w dniu 22 lutego 2010 r. Komitet Sterujący pod kierownictwem Zastępcy Prezesa Zarządu Funduszu. Prace Komitetu objęły obszar legislacyjny, informatyczny, kontroli oraz obszar logistyczno-proceduralny.

Obszar legislacyjny obejmował współpracę z instytucjami zewnętrznymi zaangażowanymi w proces wdrożenia dyrektywy, m.in. z Ministerstwem Finansów. Fundusz uczestniczył w prowadzonych przez Ministerstwo Finansów pracach nad:

- ustawą o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw, stanowiącą implementację na grunt prawa polskiego dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r.

oraz

- rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie wymogów dla systemów wyliczania utrzymywanych w podmiotach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.

W obszarze informatycznym zostały przeprowadzone prace analityczne i programistyczne pozwalające na opracowanie siłami własnymi BFG informatycznej części Systemu Realizacji Gwarancji. Zbudowano portal internetowy (Portal SRG) służący do komunikacji z bankami w ramach procesu realizacji wypłat

środków gwarantowanych, wyposażając ten kanał wymiany danych w środki ochrony kryptograficznej.

W ramach budowy informatycznej części Systemu Realizacji Gwarancji dokonano niezbędnych zakupów sprzętu komputerowego oraz zmian w wewnętrznej infrastrukturze teleinformatycznej Funduszu, podnoszących poziom jej niezawodności i bezpieczeństwa informatycznego.

W ramach działań przygotowawczych do realizacji kontroli prawidłowości danych zawartych w systemach wyliczania banków przygotowano projekt zasad realizacji kontroli oraz dokonano zmian organizacyjnych pozwalających BFG na ich przeprowadzenie.

Przygotowanie Funduszu do realizacji wypłat środków gwarantowanych w terminie 20 dni roboczych wiązało się z koniecznością przeprowadzenia prac związanych m. in. z:

- wewnętrzną organizacją procesu wypłat środków gwarantowanych,
- wyborem i podpisaniem umowy z podmiotem (innym bankiem), który w imieniu Funduszu dokonywałby wypłat środków gwarantowanych,
- wyborem zasad identyfikacji deponenta podczas wypłat gwarancyjnych,
- organizacją telefonicznej informacji dla deponentów (*call-center*) w sytuacji konieczności wypłaty środków gwarantowanych.

Opracowując wewnętrzną organizację procesu wypłat środków gwarantowanych ustalono, że proces ten będzie skupiał się na trzech głównych elementach:

- Systemie Wczesnego Ostrzegania²,
- Procesie Przygotowania Wypłat,
- Procesie Realizacji Gwarancji.

W zakresie dokonywania wypłat środków gwarantowanych chęć podjęcia współpracy z Funduszem w formie agenta wypłat realizującego wypłaty w imieniu Funduszu zadeklarowało dziewięć banków komercyjnych. Podstawą współpracy między Funduszem a bankami będzie umowa ramowa o gotowości do dokonania wypłat środków gwarantowanych.

W 2010 r. trwały również prace nad określeniem danych identyfikujących deponenta, których umieszczenie na liście deponentów będzie niezbędne do ustalenia jego tożsamości oraz rodzajów dokumentów stwierdzających tożsamość, za pomocą których podmiot dokonujący wypłat będzie identyfikował deponentów.

² System pozwalający na wczesną identyfikację zagrożeń w systemie bankowym, bazujący na wewnętrznych analizach Funduszu oraz informacjach zewnętrznych (np. z KNF, NBP).

W dniu 16 grudnia 2010 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił *ustawę o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw, uwzględniającą postanowienia dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r.* Ustawa została podpisana przez Prezydenta RP w dniu 23 grudnia 2010 r. i weszła w życie z dniem ogłoszenia, tj. 30 grudnia 2010 r.

Najważniejsze zmiany w systemie gwarantowania depozytów wprowadzone nowelizacją ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym to:

- podwyższenie limitu gwarancji do równowartości w złotych 100 tys. euro,
- skrócenie okresu wypłat z 3 miesięcy do 20 dni roboczych, z możliwością przedłużenia tego terminu o kolejne 10 dni,
- zmiana dnia spełnienia warunku gwarancji z dnia ogłoszenia upadłości banku na dzień zawieszenia jego działalności,
- zwiększenie roli BFG w procesie wypłat, odejście od wypłat realizowanych przez zarządcę lub syndyka masy upadłości,
- odejście od kompensacji wierzytelności i zobowiązań deponentów,
- objęcie gwarancjami podmiotów gospodarczych bez względu na skalę ich działania³,
- zasada informowania BFG przez KNF o zaistnieniu okoliczności mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych, zobowiązanie banków do prowadzenia systemów wyliczania środków gwarantowanych,
- zobowiązanie banków do prowadzenia systemów wyliczania środków gwarantowanych,
- uprawnienia Funduszu do kontroli jakości danych gromadzonych w systemach wyliczania,
- wprowadzenie obowiązku testów efektywności systemów Funduszu, w szczególności w zakresie możliwości wypłaty świadczeń pieniężnych w ustawowo określonym terminie,
- uprawnienie Zarządu Funduszu do określania zasad i trybu stwierdzania tożsamości deponenta.

Przyjęcie *dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r.* nie zakończyło prac nad zmianami w systemach gwarantowania krajów członkowskich Unii Europejskiej. W 2010 r. w ramach prac Rady Unii Europejskiej, prowadzonych przez Grupę Roboczą ds. Usług Finansowych, formułowane były propozycje dalszych zmian dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, prowadzących do wzmocnienia ich roli i możliwości działania.

Najważniejsza część tych prac dotyczyła wzmocnienia bazy kapitałowej systemów gwarancyjnych, a także określenia roli funduszy gwarancyjnych w realizacji uporządkowanej likwidacji banku.

³ Przed nowelizacją *ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym* spod gwarancji wyłączone były jednostki organizacyjne, które, zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 *ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości* (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.), nie były uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat.

2. Rozwój działalności analitycznej

W 2010 r. zmieniono koncepcję analizy zagrożeń w sektorze bankowym. Istotnym celem w zakresie zmian jakościowych było stworzenie nowego wzorca dla analizy polskiego sektora bankowego. Główne prace koncentrowały się na stworzeniu wielowymiarowej struktury umożliwiającej przedstawienie zmian ilościowych i jakościowych w sektorze bankowym poprzez:

- zróżnicowane przekroje podmiotowe – w ujęciu łącznym, w podziale na banki komercyjne i spółdzielcze, grupy banków oraz pojedyncze banki,
- zróżnicowane przekroje czasowe – poprzez zaprezentowanie trendów w długim okresie oraz zmian kwartalnych i miesięcznych,
- prezentację:
 - zmian w zakresie koncentracji rynku,
 - zmian w zakresie segmentów klientów i segmentów produktów,
 - pełnej struktury tworzenia dochodów banków,
 - miejsc powstawania zagrożeń niewypłacalności – w ujęciu całego sektora, grup banków i poszczególnych banków.

Celem wprowadzonych zmian było umożliwienie analizowania kondycji ekonomiczno-finansowej i identyfikacji zagrożeń działalności bankowej nie tylko w odniesieniu do sektora jako całości, ale również wyodrębnionych grup banków i pojedynczych podmiotów, mających istotny wpływ na zmiany w sektorze. Zastosowane przekroje analityczne zilustrowały źródła ryzyka i wskazały miejsca powstawania zagrożeń w sektorze bankowym.

Wydłużenie horyzontu czasowego analiz pozwoliło na opis i badanie najważniejszych trendów. Analiza kondycji sektora bankowego stanowi punkt odniesienia przy ocenie ryzyka w działalności poszczególnych banków, której celem jest wskazanie banków generujących największe zagrożenia.

Ponadto zaprojektowano i wdrożono analizy prezentujące:

- bieżącą informację o sektorze bankowym – stanowiącą podręczne kompendium informacji statystycznych o sektorze bankowym dla Zarządu i pracowników Funduszu,
- sytuację makroekonomiczną w Polsce oraz na rynkach światowych – zapewniającą dane i informacje istotne dla zrozumienia trendów i zmian w polskim sektorze bankowym oraz zmian na rynku papierów skarbowych.

Rozpoczęto prace, z planowanym ich ukończeniem w 2011 r., nad modyfikacją systemu oceny ryzyka powstania niewypłacalności dla poszczególnych banków. Celem tych prac jest stworzenie:

- nowego jakościowo systemu ratingowego, pozwalającego w lepszy sposób wskazywać na możliwość powstania ryzyka niewypłacalności,
- Systemu Wczesnego Ostrzegania – pozwalającego na ukierunkowanie aktywności Funduszu na banki najbardziej zagrożone,

- systemu dla wyliczania obowiązkowej opłaty rocznej banków opartego na ryzyku prowadzonej działalności.

W trakcie prac skoncentrowano się na zapewnieniu poprawności oceny całościowej banku, jak również poszczególnych obszarów podlegających badaniu (efektywność, ryzyko kredytowe, adekwatność kapitałowa).

3. Prace analityczne dotyczące potrzeby wprowadzenia uporządkowanej likwidacji banku

Realizując zadania zapisane w *Kierunkach rozwoju BFG do 2011 r.*, w 2010 r. wiele uwagi poświęcono kwestiom związanym z zapewnieniem stabilności systemu finansowego i roli BFG w tym procesie. Fundusz prowadził prace analityczne w zakresie możliwości usprawnienia instrumentów pomocowych. Ze szczególną uwagą analizowano rozwiązania z zakresu uporządkowanej likwidacji banku (resolution), które ze względu na swoją skuteczność w innych krajach zyskały na znaczeniu jako sposób rozwiązywania sytuacji kryzysowej.

W związku z potrzebą podniesienia efektywności funkcji pomocowej oraz wprowadzenia rozwiązań pozwalających na uporządkowaną likwidację banku, w Funduszu podjęto następujące działania:

- rozpoznano doświadczenia międzynarodowe w zakresie realizacji funkcji pomocowych oraz uporządkowanej likwidacji banku,
- przeszkolono grupę pracowników w zakresie funkcji pomocowych i realizacji uporządkowanej likwidacji banku – w ramach szkoleń IADI,
- przygotowano opracowanie systematyzujące zgromadzoną wiedzę i pozyskane informacje na dotyczące:
 - zakresu narzędzi pomocowych oraz rozwiązań stosowanych w przypadku uporządkowanej likwidacji banku,
 - warunków dla zastosowania poszczególnych narzędzi,
 - pełnej struktury tworzenia dochodów banków,
 - ograniczeń krajowych rozwiązań prawnych w zakresie możliwości skutecznego wprowadzenia rozszerzonych narzędzi pomocowych oraz uporządkowanej likwidacji banku.

W nawiązaniu do tej tematyki we wrześniu 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny zorganizował seminarium pt. *Resolution Regime szansą na wzmocnienie stabilności polskiego sektora bankowego*.

4. Nowa polityka inwestycyjna

Zgodnie z *Kierunkami rozwoju BFG do 2011 r.*, Fundusz opracował i realizował nową politykę inwestycyjną, która została przyjęta uchwałą Zarządu BFG w marcu 2010 r. Zgodnie z założeniami Polityki Inwestycyjnej operacje na papierach wartościowych w 2010 r. zapewniły optymalizację rentowności portfela.

Ponadto podjęto aktywne działania dokonując reinwestycji środków, które podlegały zapadalności w 2010 r. z tytułu posiadanych obligacji.

5. Zarządzanie ryzykiem operacyjnym

W 2010 r., zgodnie z przyjętymi *Kierunkami rozwoju BFG do 2011 r.*, rozpoczęto budowę systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym w oparciu o wzorce systemów zarządzania ryzykiem operacyjnym funkcjonujące w sektorze finansowym.

Celem budowy systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym jest optymalizacja poziomu ryzyka operacyjnego w działalności Funduszu, przy zastosowaniu adekwatnych rozwiązań organizacyjnych, proceduralnych i technicznych.

IV. Działalność gwarancyjna

1. Finansowanie działalności gwarancyjnej

Wypłaty środków gwarantowanych deponentom finansowane są ze źródeł typu ex post i ex ante.

Źródłem finansowania o charakterze ex post są środki gromadzone przez banki w postaci funduszy ochrony środków gwarantowanych (fośg). Obowiązek tworzenia tych funduszy mają wszystkie banki będące uczestnikami polskiego systemu gwarantowania depozytów. Wysokość funduszy określana jest jako iloczyn sumy zgromadzonych w banku środków pieniężnych, stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej, i stawki procentowej, ustalonej corocznie przez Radę BFG. Rada BFG, uwzględniając potencjalne zagrożenia w sektorze bankowym, określiła poziom stawki procentowej tworzenia fośg na 2010 r. w wysokości 0,4%⁴, dla sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku na wszystkich rachunkach, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej. W 2010 r. utworzone przez wszystkie banki i utrzymywane w ich aktywach fundusze ochrony środków gwarantowanych (po aktualizacji w dniu 1 lipca 2010 r.) wyniosły 2.801.507,6 tys. zł. Fundusze te nie były wykorzystywane w 2010 r. Sposób tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych nie wpływa na obciążenia finansowe banków. Ogranicza jedynie swobodę dysponowania określoną – w stosunku do sumy bilansowej – częścią środków finansowych. Środki stanowiące pokrycie funduszy są utrzymywane w formie skarbowych papierów wartościowych, bonów pieniężnych NBP, obligacji emitowanych przez NBP lub jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, co przynosi bankom dochody. Dopiero w przypadku spełnienia warunku gwarancji, uczestnicy systemu przekazują do BFG odpowiednie kwoty na wypłaty środków gwarantowanych.

Potencjalne wypłaty gwarancyjne mogą być także finansowane ze źródeł o charakterze ex ante, którymi są:

- kwoty uzyskane przez Fundusz z mas upadłości banków, zgromadzone w postaci funduszu środków odzyskanych z mas upadłości banków, którego łączna wysokość na 31 grudnia 2010 r. wynosiła 53.623,0 tys. zł,
- środki funduszu pomocowego⁵ do wykorzystania, którego stan na koniec 2010 r. wynosił 4.476.287,1 tys. zł,
- fundusz zapasowy, którego stan na koniec 2010 r. wynosił 666.604,4 tys. zł,
- fundusz statutowy dostępny do finansowania wypłat gwarancyjnych, którego stan na koniec 2010 r. wynosił 1.575.525,3 tys. zł (fundusz statutowy po pomniejszeniu o wartość majątku trwałego w wysokości 61.500,3 tys. zł).

⁴ Do dnia 30 grudnia 2010 r. był to maksymalny poziom stawki tworzenia fośg ustalonej przez Radę Funduszu. Nowelizacja *ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*, która weszła w życie z dniem 30 grudnia 2010 r., podniosła maksymalny poziom tej stawki z 0,4% do 0,55%.

⁵ Fundusz pomocowy tworzony jest m.in. z wpłat banków z tytułu obowiązkowych opłat rocznych.

Ponadto istnieje możliwość:

- uzyskania dotacji lub pożyczki z budżetu,
- zaciągnięcia kredytu w NBP,

a także

- podniesienia stawki obowiązkowej opłaty rocznej do 0,6% (zasilającej fundusz pomocowy) oraz tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych do wysokości 0,8% w drodze rozporządzenia Ministra Finansów, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP i Przewodniczącego KNF.

2. Realizacja wypłat gwarancyjnych

Środki przeznaczone na wypłaty gwarancyjne w latach 1995-2010

Rok	Środki przeznaczone na wypłaty gwarancyjne (w mln zł)				Stopień wykorzystania fośg w %	Liczba deponentów
	Ogółem	w tym:				
		z fośg	ze środków płynnych mas upadłości	z funduszu środków uzyskanych z mas upadłości		
1995	105,0	85,9	19,1	0	38,1	89 939
1996	50,8	47,3	3,1	0,4	14,9	59 420
1997	6,4	4,7	0,6	1,1	2,3	10 418
1998	8,2	4,1	1,8	2,3	3,2	6 775
1999	4,7	0	2,0	2,7	0	1 572
2000	626,0	484,1	141,9	0	48,4	147 739
2001	12,5	0	4,5	8,0	0	2 658
2002	0,1	0	0,1	0	0	46
2003	0,1	0	0,1	0	0	27
2004	0,4	0	0,4	0	0	124
2005	0,1	0	0,1	0	0	99
2006	0,1	0	0,1	0	0	5
2007	0	0	0	0	0	0
2008	0	0	0	0	0	0
2009	0,004	0	0	0,004	0	1
2010	0	0	0	0	0	0
RAZEM	814,4	626,1	173,8	14,5	6,15	318 823

Od początku działalności do końca 2010 r. BFG wypłacił środki gwarantowane deponentom 5 banków komercyjnych i 89 banków spółdzielczych.

Upadłości banków w latach 1995-2010:

Rok	Banki komercyjne	Banki spółdzielcze
1995*	2	48
1996	1	30
1997	-	6
1998	-	4
1999	1	-
2000	1	-
2001	-	1
2002-2010	-	-
RAZEM	5	89

* Od 17 lutego 1995 r., tj. od dnia wejścia w życie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Dokonane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wypłaty środków gwarantowanych wyniosły 814,4 mln zł i objęły 318,8 tys. uprawnionych deponentów.

W 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny uzyskał 199,4 tys. zł z tytułu wierzytelności zgłoszonych do mas upadłości banku w związku z przekazaniem syndykom w latach ubiegłych środków pieniężnych na wypłaty dla deponentów. Środki te pochodziły z mas upadłości 3 banków.

Łączna wysokość funduszu środków odzyskanych z mas upadłości banków wyniosła na 31 grudnia 2010 r. 53.623,0 tys. zł.

W 2010 r. zakończyło się postępowanie upadłościowe banku, którego BFG był wierzycielem. Na koniec grudnia 2010 r. pozostawały nieukończone postępowania upadłościowe dwóch banków, których upadłość została ogłoszona przez sądy w okresie działalności Funduszu.

W 2010 r. Fundusz nie dokonywał wypłat środków gwarantowanych. W okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. przedawniły się ostatnie roszczenia deponentów na kwotę 17,4 tys. zł.

Według stanu na 31 grudnia 2010 r. Fundusz nie posiadał zobowiązań z tytułu niepodjętych środków gwarantowanych.

V. Działalność pomocowa – fundusz pomocowy

1. Cele i zasady udzielania pomocy

Podstawowym celem działalności pomocowej jest udzielanie wsparcia finansowego na przeprowadzanie działań restrukturyzacyjnych banków zagrożonych niebezpieczeństwem niewypłacalności, a pośrednio ochrona klientów przed utratą środków powierzonych tym bankom. Zgodnie z *ustawą o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*, pomoc może być udzielana w formie pożyczek, gwarancji lub poręczeń, a także nabywania niezagrożonych wierzytelności banków, na warunkach korzystniejszych od ogólnie stosowanych. W dotychczasowej działalności BFG udzielał pomocy wyłącznie w formie pożyczek.

Fundusz pomocowy, z którego udzielane są pożyczki, tworzony jest z obowiązkowych opłat rocznych wnoszonych przez wszystkie podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz podziału nadwyżki bilansowej Funduszu. Wysokość obowiązującej dany bank opłaty wyliczana jest jako iloczyn stawki ustalonej przez Radę Funduszu oraz podstawy, określonej w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Uchwałą z dnia 18 listopada 2009 r. Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określiła stawki obowiązkowej opłaty rocznej należnej od banków w 2010 r. w wysokości 0,045% 12,5 krotności sumy wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie *Prawo bankowe*.

W 2010 r. fundusz pomocowy został zasilony wpłatami banków z tytułu opłaty rocznej w kwocie 300.979,0 tys. zł oraz z tytułu podziału nadwyżki bilansowej Funduszu za 2009 r. w kwocie 325.206,8 tys. zł.

Fundusz pomocowy stanowi także źródło finansowania wypłat środków gwarantowanych, w przypadku wyczerpania środków zgromadzonych w bankach w ramach funduszu ochrony środków gwarantowanych.

2. Warunki udzielania pomocy

Zgodnie z art. 20 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym udzielenie pomocy finansowej możliwe jest po spełnieniu określonych warunków, a w szczególności:

- przyjęciu przez Zarząd Funduszu wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego działalności banku ubiegającego się o pomoc, a w przypadku wniosku o udzielenie pomocy na przejęcie banku, połączenie się banków lub zakup akcji (udziałów) innego banku – wyników badania sprawozdań finansowych obu banków,
- przedstawieniu przez bank programu postępowania naprawczego pozytywnie zaopiniowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku przejęcia lub połączenia się banków, zakupu akcji (udziałów) innego banku – pozytywnej opinii KNF o celowości tych działań,
- wykazaniu, że wysokość wnioskowanej pożyczki, gwarancji lub poręczenia nie przekracza sumy środków gwarantowanych na rachunkach deponentów w tym banku, a w przypadku wniosku o udzielenie pomocy finansowej w celu przejęcia lub połączenia z innym bankiem – nie przekracza sumy środków gwarantowanych na rachunkach deponentów w banku przejmowanym,
- udokumentowaniu, że nastąpiło wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych banku na pokrycie strat banku ubiegającego się o pomoc lub banku przejmowanego.

Rada Funduszu, na podstawie delegacji wynikającej z art. 7 ust. 2 pkt 6 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, określiła zasady, formy, warunki i tryb udzielania pomocy finansowej podmiotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania środków pieniężnych oraz kryteria oceny niebezpieczeństwa niewypłacalności.

3. Dotychczasowa działalność pomocowa

W 2010 r. wypłacono z funduszu pomocowego pożyczkę w kwocie 43.500,0 tys. zł na wsparcie procesu łączeniowego z bankiem znajdującym się w stanie niebezpieczeństwa niewypłacalności. Pożyczka udzielona została na okres 4 lat od 27 kwietnia 2010 r. do 26 kwietnia 2014 r.

Od początku działalności do końca 2010 r. BFG udzielił z funduszu pomocowego 101 pożyczek, z tego 44 bankom komercyjnym i 57 bankom spółdzielczym, na łączną kwotę 3.790.342,4 tys. zł. Udzielona przez BFG pomoc finansowa przeznaczona została na samodzielną sanację banków (2.249.050,0 tys. zł), przejęcia banków zagrożonych upadłością (1.306.292,4 tys. zł) oraz na zakup przez nowych akcjonariuszy akcji banków będących w stanie niebezpieczeństwa niewypłacalności (235.000,0 tys. zł).

W okresie sprawozdawczym bank korzystający z pomocy finansowej od 2005 r. dokonał przedterminowej spłaty pożyczki w kwocie 447.000,0 tys. zł z uwagi na uzyskanie określonych w umowie pożyczki dochodów z pomocy oraz efektów działań restrukturyzacyjnych.

Pożyczki wypłacone z funduszu pomocowego w latach 1996-2010

Rodzaj banku i cel pomocy:	Wypłaty pożyczek	
	Kwota w tys. zł	Udział w %
• komercyjne*	3.427.386,4	91,4
samodzielną sanacją	2.066.000,0	54,5
przejęcia banków komercyjnych	981.906,4	25,9
przejęcia banków spółdzielczych	144.480,0	3,8
zakup akcji	235.000,0	6,2
• spółdzielcze	362.956,0	9,6
samodzielną sanacją	183.050,0	4,8
procesy łączeniowe	179.906,0	4,8
RAZEM	3.790 342,4	100,0

* Łącznie z bankami zrzeszającymi banki spółdzielcze.

Dotychczasowa pomoc finansowa udzielona przez Fundusz przyniosła wymierne efekty finansowe, wzmocniła zaufanie do sektora bankowego, umożliwiła zachowanie powszechnego dostępu do usług bankowych, jak również przyczyniła się do umocnienia stabilności sektora bankowego.

VI. Działalność pomocowa – fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych

1. Cele i zasady udzielania pomocy

Na podstawie *ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających* w okresie sprawozdawczym Bankowy Fundusz Gwarancyjny udzielał pomocy finansowej bankom spółdzielczym z utworzonego w 2001 r. funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych (frbs).

Zgodnie z ww. ustawą, Fundusz w ramach frbs dysponuje kwotą 123.409,7 tys. zł, która może być przeznaczona przez banki spółdzielcze na finansowanie:

- nabycia akcji banku zrzeszającego,
- poniesionych lub planowanych wydatków związanych z łączeniem się banków spółdzielczych, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa zgromadzonych środków pieniężnych lub poprawę albo ujednolicenie standardów obsługi klientów, a w szczególności na:

- nabycie lub modyfikację programów lub sprzętu informatycznego,
- rozwój lub ujednolicenie technologii bankowej,
- modyfikację procedur finansowo-księgowych,
- rozwój lub unifikację oferty produktów i usług bankowych,
- planowanych wydatków o charakterze inwestycyjnym⁶.

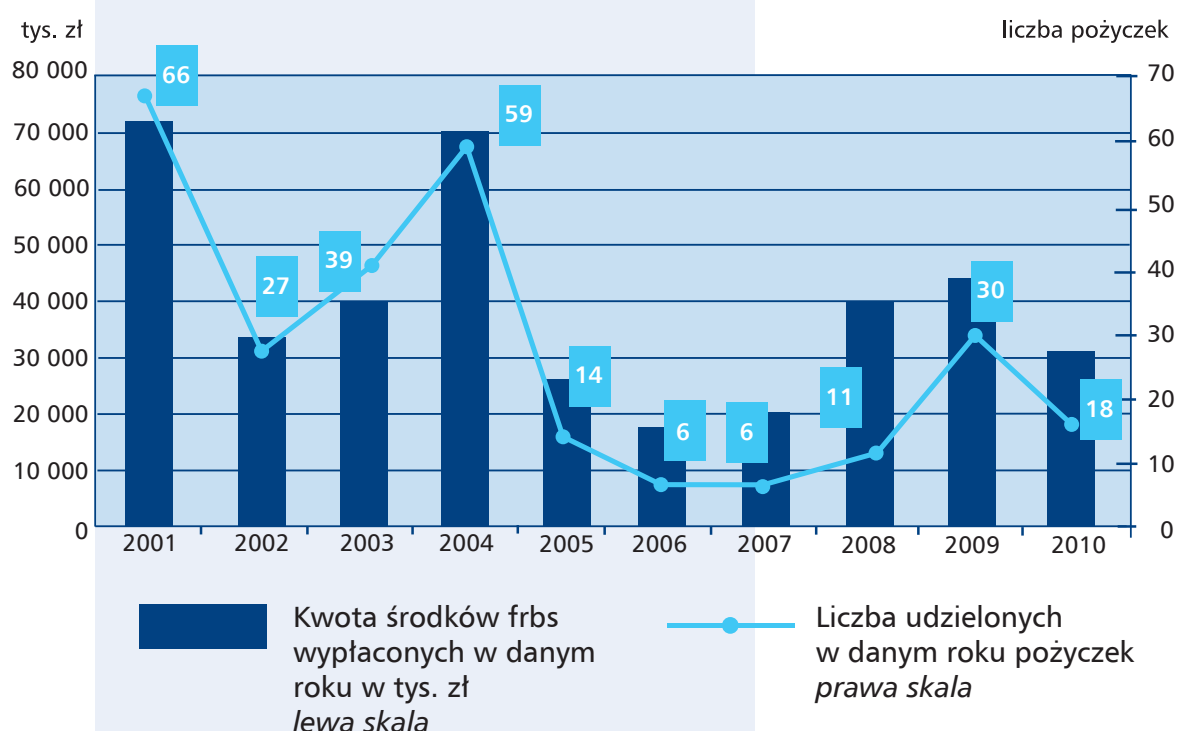
Pomoc może być udzielana wyłącznie bankom, w których nie występuje niebezpieczeństwo niewypłacalności i które posiadają zdolność do spłaty zaciągniętych pożyczek.

⁶ Możliwość finansowania przez banki spółdzielcze wydatków o charakterze inwestycyjnym wprowadzona została w dniu 13 grudnia 2008 r. przepisami znowelizowanej *ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych (...)*.

2. Dotychczasowa działalność w ramach frbs

Na dzień 1 stycznia 2010 r. z 56 pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych korzystało 46 banków, a ich łączne zadłużenie z tytułu tych pożyczek wynosiło 106.984,4 tys. zł.

Wypłaty pożyczek z frbs w latach 2001-2010⁷

W 2010 r. Fundusz rozpatrzył wnioski 18 banków o udzielenie pomocy finansowej z frbs, na łączną kwotę 31.543,5 tys. zł.

Po dokonaniu weryfikacji wnioskowanych przez banki kwot pomocy, do końca 2010 r. Zarząd Funduszu podjął uchwały o:

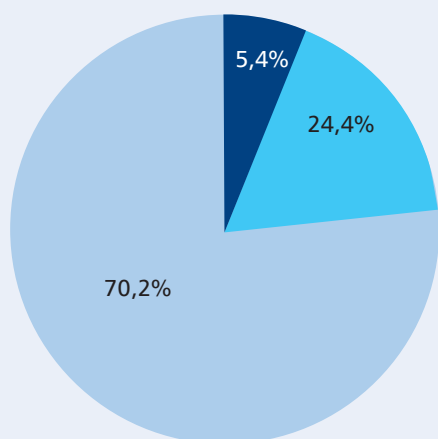
- udzieleniu 18 pożyczek na kwotę 25.567,0 tys. zł, z tego:
 - 15 pożyczek na wsparcie procesów łączeniowych lub inwestycje niezwiązane z procesem łączeniowym – na kwotę 24.177 tys. zł,
 - 3 pożyczki na zakup akcji banku zrzeszającego – na kwotę 1.390,0 tys. zł,
- odmowie udzielenia pomocy finansowej w odniesieniu do 3 banków, z uwagi na niewystarczającą wysokość środków funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych, będących w dyspozycji w poszczególnych rundach aplikacyjnych.

⁷ W latach 2003-2009 Fundusz udzielił na podstawie 39 aneksów do umów dodatkowej pomocy finansowej w formie zwiększenia dotychczasowych pożyczek.

W 2010 r. wypłacono z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych środki w łącznej kwocie 30.974,0 tys. zł.

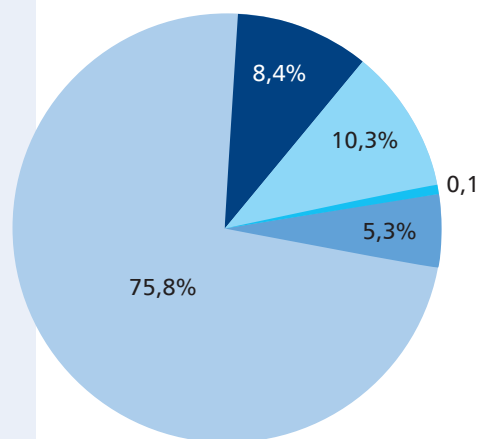
Przeznaczenie pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w 2010 r. przedstawiają poniższe wykresy.

Struktura pożyczek udzielonych w 2010 r. z frbs wg stanu na 31.12.2010 r.

- zakup akcji banków zrzeszających
- koszty łączeniowe
- koszty niezwiązane z procesami łączeniowymi

Struktura realizowanych inwestycji w ramach pożyczek udzielonych w 2010 r. z frbs wg stanu na 31.12.2010 r.

- nabycie lub modyfikacja programów i sprzętu informatycznego
- rozwój lub ujednolicenie technologii bankowej
- modyfikacja procedur finansowo-księgowych
- rozwój lub unifikacja produktów i usług bankowych
- inne inwestycje i koszty

Zdecydowana większość środków (75,8%) uzyskanych przez banki w ramach pożyczek z frbs w 2010 r. przeznaczona została na inne inwestycje i koszty (w tym budowy, remonty i modernizacje budynków).

W ciągu 2010 r. banki dokonały spłaty kapitału w łącznej kwocie 28.547,0 tys. zł. Całkowicie spłaconych zostało 12 pożyczek przez 9 banków.

Po uwzględnieniu dokonanych spłat oraz wypłat udzielonych pożyczek na koniec 2010 r. z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych korzystały 53 banki (63 pożyczki), a ich łączne zadłużenie z tytułu tych pożyczek wynosiło 109.411,3 tys. zł.

VII. Kontrola i monitorowanie wykorzystania pomocy finansowej

1. Zakres kontroli i monitorowania

Kontrola i monitorowanie banków korzystających z pomocy finansowej Funduszu prowadzone były z uwzględnieniem przepisów *ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, przepisów ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających*, postanowień umów zawartych z bankami o udzieleniu pomocy finansowej.

Do zakresu kontroli Funduszu należy:

W bankach korzystających z pomocy finansowej z funduszu pomocowego	W bankach korzystających z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy finansowej	kontrola celowości wykorzystania pomocy finansowej
kontrola realizacji programu postępowania naprawczego	ocena sytuacji ekonomiczno-finansowej i organizacyjnej
monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej	kontrola realizacji zobowiązań wynikających z umów pożyczek
monitorowanie systemu zarządzania	ocena realizacji prognoz finansowych

Podstawę do realizacji zadań w zakresie monitorowania banków korzystających z pomocy finansowej Funduszu stanowiły:

- roczne sprawozdania finansowe banków oraz informacje przekazywane zgodnie z postanowieniami umów,
- sprawozdawczość banków przekazywana do Funduszu na podstawie porozumienia z NBP,
- informacje o działaniach wobec banków podejmowanych w trybie nadzoru przez KNF, otrzymywane na podstawie ustawy o BFG,
- ogólnodostępne źródła.

2. Kontrola i monitorowanie banków

Zgodnie z planem kontroli na 2010 r. przeprowadzono kontrole w dziesięciu bankach korzystających z pomocy finansowej z frbs. Plan kontroli został w całości zrealizowany.

Liczba banków, w których w 2010 r. przeprowadzono kontrole

Banki korzystające z pomocy	Liczba kontrolowanych banków	
	z funduszu pomocowego	z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
Banki komercyjne	-	-
Banki spółdzielcze	-	10
RAZEM	-	10

W wyniku kontroli przeprowadzonych w bankach korzystających z pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych ustalono, iż pomoc finansowa BFG została wykorzystana zgodnie z celami określonymi w ustawie oraz w umowach pożyczek; sytuacja ekonomiczno-finansowa banków na dzień kontroli nie stanowiła zagrożenia dla spłaty pożyczek, a za wyjątkiem dwóch przypadków nie występowały istotne odstępstwa w realizacji opracowanych przez banki prognoz finansowych; w siedmiu bankach regulacje wewnętrzne nie zostały dostosowane do obowiązujących przepisów prawa oraz nieprawidłowo funkcjonował system kontroli wewnętrznej.

Wnioski z kontroli i informacje o zidentyfikowanych w ich toku uchybieniach zostały zawarte w wystąpieniach pokontrolnych przekazanych zarządom tych banków oraz do wiadomości radom nadzorczym i bankom zrzeszającym. W przypadku jednego banku, z uwagi na istotność stwierdzonych nieprawidłowości, o wynikach kontroli została poinformowana Komisja Nadzoru Finansowego.

W 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny monitorował sytuację ekonomiczno-finansową oraz oceniał realizację zobowiązań wynikających z umów pożyczek 62 banków.

Liczba banków monitorowanych w 2010 r.

Banki korzystające z pomocy	Liczba banków			
	01.01.2010 r.		31.12.2010 r.	
	z funduszu pomocowego	z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych	z funduszu pomocowego	z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
Banki komercyjne	1	-	1	-
Banki spółdzielcze	-	47	-	52
RAZEM	2	47*	1	52
	48		53	

* Umowa pożyczki z jednym bankiem została podpisana w grudniu 2010 r., co skutkowało objęciem go monitoringiem Funduszu, natomiast wypłata środków finansowych nastąpiła w styczniu 2011 r.

W 2010 r. monitorowaniem objęto 14 nowych banków, a jednocześnie zakończono monitorowanie 8 banków.

W wyniku monitorowania sytuacji banków spółdzielczych korzystających z pożyczek z frbs, w niektórych bankach stwierdzono nieprawidłowości w realizacji zobowiązań wynikających z zawartych umów pożyczek. W takich przypadkach formułowano dla zarządów tych banków rekomendacje (m.in. w zakresie poprawy wybranych wskaźników ekonomiczno-finansowych, weryfikacji prognozy finansowej, dokonania korekty uchwały w sprawie podziału nadwyżki bilansowej w sposób zapewniający jej zgodność z przepisami prawa).

VIII. Działalność analityczna

1. Źródła informacji

Bankowy Fundusz Gwarancyjny pozyskuje informacje o sytuacji banków z następujących źródeł:

- od Narodowego Banku Polskiego, na podstawie *Porozumienia w sprawie przedmiotu, zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji przez Narodowy Bank Polski zawartego w dniu 27 grudnia 2007 r.*,
- od Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie *Umowy o współpracy oraz o wymianie informacji między Komisją Nadzoru Finansowego a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym z dnia 12 czerwca 2008 r.*,
- od banków na podstawie *Zarządzenia nr 12/2009 Prezesa NBP z dnia 7 lipca 2009 roku w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki objęte obowiązkowym systemem gwarantowania informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.*

Najważniejszym zadaniem zrealizowanym w 2010 r., w związku z nowelizacją przepisów w zakresie sprawozdawczości banków dla NBP⁸, była aktualizacja bazy sprawozdawczej banków w Funduszu. Zmiany w zakresie sprawozdawczości dotyczyły:

- modyfikacji bazy WEBIS, w tym przede wszystkim uchylenia od 1 marca 2010 r. wzorów sprawozdawczych, których funkcję informacyjną przejęła sprawozdawczość SIS,
- modyfikacji sprawozdawczości SIS i w konsekwencji zmiany taksonomii XBRL, a w tym zmiany częstotliwości przekazywania i zmiany w zakresie merytorycznym części formularzy.

Poza sprawozdawczością FINREP, COREP oraz WEBIS, istotnym źródłem informacji były dane przekazywane Funduszowi bezpośrednio przez banki, na podstawie *Zarządzenia nr 12/2009 Prezesa NBP*. Banki przysyłały ważne systemowo informacje o wysokości wierzytelności objętych gwarancjami Funduszu i wysokości środków gwarantowanych przez BFG, a także dotyczące podstawy naliczania obowiązkowej opłaty rocznej i podstawy tworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych.

Na podstawie *Umowy o współpracy oraz o wymianie informacji między Komisją Nadzoru Finansowego a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym* w 2010 r. Fundusz pozyskiwał także informacje o charakterze nadzorczym, niezbędne dla prawidłowej identyfikacji zagrożeń w działalności poszczególnych banków, jak również o sytuacji w sektorze. Umowa określa współpracę obu instytucji w celu realizacji zadań ustawowych oraz wymiany informacji, w szczególności dla zapewnienia stabilności sektora bankowego i bezpieczeństwa depozytów klientów banków.

⁸ Uchwała nr 2/2010 Zarządu NBP z dnia 18 lutego 2010 r. zmieniająca uchwałę w sprawie trybu i szczegółowych zasad przekazywania przez banki dla Narodowego Banku Polskiego danych niezbędnych do ustalania polityki pieniężnej i okresowych ocen sytuacji pieniężnej państwa oraz oceny finansowej banków i ryzyka sektora bankowego.

2. Metodyka oceny banków

Bankowy Fundusz Gwarancyjny wykorzystuje własny system oceny zagrożeń w sektorze bankowym. Oceny kondycji finansowej dokonuje się na podstawie analizy wybranych wskaźników, charakteryzujących cztery zasadnicze obszary analityczne: efektywność, jakość należności, jakość zobowiązań pozabilansowych udzielonych oraz wypłacalność. W oparciu o analizę czynników sprawozdawczych i pozasprawozdawczych poszczególnym bankom nadawana jest indywidualna ocena zagrożenia (tzw. *rating*).

W zależności od ratingu banki są kwalifikowane do określonej grupy w tzw. *macierzy zagrożeń*. Banki, w których zidentyfikowano zwiększone zagrożenie, podlegają pogłębionej ocenie, mającej na celu identyfikację źródeł jego powstawania.

Podstawę do wnioskowania o zagrożeniach w całym sektorze bankowym stanowią tzw. *macierze migracji* i *indeksy zagrożenia*. Za pomocą *macierzy migracji* obserwowane są zmiany oceny banków poprzez *macierze zagrożeń* w kolejnych okresach sprawozdawczych.

Indeks zagrożenia prezentuje łączną, standaryzowaną ocenę efektywności, wypłacalności, jakości aktywów oraz jakości zobowiązań pozabilansowych udzielonych, ważoną udziałem każdego banku w środkach gwarantowanych sektora bankowego. Indeks zagrożenia liczony jest odrębnie dla banków komercyjnych i spółdzielczych. Jest on prezentowany w skali od 0 (brak zagrożenia) do -100 pkt (najwyższe zagrożenie). Zmiany poziomu indeksu odzwierciedlają zmiany oceny zagrożeń sektora.

W 2010 r. dostosowano metodykę oceny zagrożeń w sektorze bankowym do nowej sprawozdawczości SIS.

3. Analizy sytuacji w sektorze bankowym i identyfikacja zagrożeń

Zadania analityczne BFG są realizowane dzięki ustawowemu prawu dostępu do informacji o bankach pozyskiwanych z NBP, KNF i samych banków. Na podstawie tych informacji Fundusz dokonuje oceny sytuacji finansowej sektora bankowego z uwzględnieniem sektora banków komercyjnych i spółdzielczych oraz poszczególnych podmiotów objętych systemem gwarantowania depozytów.

Wyniki analizy zagrożeń w sektorze bankowym z uwzględnieniem specyfiki banków komercyjnych i spółdzielczych przygotowywane są w cyklu kwartalnym.

W 2010 r. rozpoczęto prace nad zmianą stosowanego dotychczas w Funduszu systemu oceny banków i budowę Systemu Wczesnego Ostrzegania, umożliwiającego wyprzedzającą identyfikację zagrożonych banków. W trakcie prac skoncentrowano się na zapewnieniu poprawności oceny całościowej banku, jak również poszczególnych obszarów podlegających badaniu (efektywność, ryzyko kredytowe, adekwatność kapitałowa).

Analiza sytuacji sektora bankowego i poszczególnych banków była jednym z elementów uwzględnianych przy ustalaniu wysokości stawek obowiązkowej opłaty rocznej i funduszu ochrony środków gwarantowanych na rok 2011. W analizach tych uwzględniono propozycje Komisji Europejskiej, zawarte w projekcie nowelizacji dyrektywy 94/19/WE, zmierzające do wzmocnienia pozycji systemów gwarancyjnych i ujednolicenia zasad ich funkcjonowania, w tym podwyższenie limitu gwarancji do równowartości w złotych kwoty 100 tys. euro.

Propozycję wysokości stawek funduszu ochrony środków gwarantowanych i obowiązkowej opłaty rocznej na 2011 r. przedstawiono Radzie BFG, która w drodze uchwał ustaliła wysokość ww. stawek.

IX. Działalność lokacyjna

Zgodnie z ustawą o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym Fundusz może nabywać jedynie papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski. Ponadto Fundusz może nabywać jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego oraz zakładać lokaty terminowe w NBP.

W 2010 r. kontynuowano realizację polityki inwestycyjnej Funduszu, mającej na celu – przy akceptowalnym poziomie ryzyka oraz limitów płynnościowych – podwyższenie rentowności. Zgodnie z nią wydłużano średnią zapadalność obligacji skarbowych oraz obniżano wartość środków lokowanych w bonach pieniężnych NBP i bonach skarbowych oraz środków utrzymywanych na rachunku w NBP.

Ponadto w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu płynności krótkoterminowej i efektywnego zagospodarowania w krótkim okresie wolnych środków zgromadzonych na rachunku bieżącym Funduszu w NBP, zawierano transakcje *buy-sell back*.

W wyniku prowadzonej polityki inwestycyjnej nastąpiła zmiana stanu oraz struktury portfela ze względu na wielkość i udział poszczególnych serii obligacji w całości portfela. W porównaniu do końca 2009 r. w strukturze całego portfela BFG, według rodzaju papierów wartościowych, nastąpił wzrost udziału obligacji skarbowych oraz spadek udziału bonów skarbowych.

Struktura portfela papierów wartościowych

	Udział w portfelu	
	31.12.2009	31.12.2010
Bony pieniężne NBP	0,04%	0,03%
Bony skarbowe	4,28%	2,12%
Obligacje skarbowe	95,68%	97,85%
RAZEM	100,00%	100,00%

X. Współpraca krajowa i zagraniczna

1. Współpraca krajowa

W 2010 r. przedstawiciele Bankowego Funduszu Gwarancyjnego aktywnie uczestniczyli w wielu pracach legislacyjnych.

Fundusz uczestniczył w prowadzonych przez Ministerstwo Finansów pracach nad ustawą o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw, stanowiącą implementację na grunt prawa polskiego dyrektywy 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. Przedstawiciele BFG brali udział w poszczególnych etapach procesu legislacyjnego, m.in. w międzyresortowych konferencjach uzgodnieniowych, posiedzeniach Komitetu Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności, Komitetu Stałego Rady Ministrów, Komisji Prawniczej Rządowego Centrum Legislacji oraz posiedzeniach podkomisji i komisji sejmowych oraz senackich.

Prace nad nowelizacją ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym trwały od stycznia 2010 r., kiedy to opiniowany był pierwszy projekt przedstawiony przez Ministerstwo Finansów. Obejmowały także przygotowanie aktów wykonawczych przewidzianych w projekcie nowelizacji, tj. rozporządzenia Ministra Finansów:

- w sprawie wymogów dla systemów wyliczania⁹ utrzymywanych w podmiotach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.

Zakres i struktura danych przetwarzanych w systemach wyliczania były w trybie roboczym konsultowane ze środowiskiem bankowym.

- w sprawie zawieszenia wypłaty środków gwarantowanych w przypadku, gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W 2010 r. Fundusz konsultował z bankami krajowymi wymagania związane z zapewnieniem utrzymywania odpowiedniej jakości baz danych, poprawnością przekazywanych informacji, a także sposobem komunikacji, co jest niezbędne dla stworzenia sprawnego systemu realizacji wypłaty środków gwarantowanych w okresie 20 dni roboczych.

Ponadto przedstawiciele BFG uczestniczyli w pracach sejmowej Komisji i Podkomisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, której przedmiotem prac jest senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Bankowy Fundusz Gwarancyjny opiniował także projekty zmian przepisów prawnych dotyczących rynku finansowego.

BFG współpracował z Ministerstwem Finansów w zakresie analiz i opiniowania dokumentów przygotowywanych przez Komisję Europejską oraz Radę Unii Europejskiej. Współpraca w tym obszarze dotyczyła w szczególności projektu nowej dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów.

W maju 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny zorganizował w Warszawie międzynarodową konferencję zatytułowaną *Światowy kryzys finansowy i jego*

⁹ System informatyczny banku przeznaczony do zapewnienia możliwości niezwłocznego uzyskania danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz określenie należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych.

skutki dla stabilności sektora finansowego, będącą częścią obchodów 15-lecia działalności BFG. Konferencja składała się z czterech sesji tematycznych i zgromadziła blisko 150 wybitnych ekonomistów, przedstawicieli urzędów centralnych, banków komercyjnych, uczelni wyższych oraz zagranicznych instytucji gwarantujących depozyty.

We wrześniu 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny zorganizował seminarium pt. *Resolution Regime szansą na wzmocnienie stabilności polskiego sektora bankowego*.

W 2010 r. przedstawiciele Bankowego Funduszu Gwarancyjnego brali udział w konferencjach, seminariach i debatach organizowanych m.in. przez Związek Banków Polskich, BRE/CASE, Biuro Informacji Kredytowej, Uniwersytet w Poznaniu i Politechnikę Łódzką. Przedstawiciele BFG występowali na tych spotkaniach z referatami bądź prezentacjami.

W II kwartale 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny współuczestniczył w przeprowadzanym przez Związek Banków Polskich badaniu branżowym *Wizerunek polskiego sektora bankowego 2010*. Uzyskane wyniki dały aktualny obraz stosunku polskiego społeczeństwa do bankowości oraz pokazały, jak kryzys finansowy wpłynął na ocenę funkcjonowania systemu bankowego i instytucji sieci bezpieczeństwa finansowego.

Ze względu na nowelizację ustawy o *Bankowym Funduszu Gwarancyjnym* z dnia 16 lipca 2009 r., która doprecyzowała obowiązki informacyjne banków i rozszerzyła je względem treści zasad dobrych praktyk, decyzją Zarządu Funduszu na początku 2010 r. zakończono działania związane z rekomendowaniem bankom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania stosowanie *Zasad dobrej praktyki banków w zakresie informowania o przynależności do obowiązkowego systemu gwarantowania oraz Zasad dobrej praktyki banków w zakresie informowania klientów o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej*. Informacje o zakończeniu programu rozesłano do wszystkich banków komercyjnych i spółdzielczych.

2. Współpraca zagraniczna

W 2010 r. Prezes Zarządu BFG – jako członek Rady Wykonawczej, organu decyzyjnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Gwarantów Depozytów (IADI) – uczestniczył w jej posiedzeniach. Podczas jesiennego Walnego Zgromadzenia Członków IADI został wybrany na kolejną trzyletnią kadencję członka Rady Wykonawczej tego Stowarzyszenia.

Przedstawiciele BFG uczestniczyli także w pracach dwóch komitetów IADI (Badań i Wytycznych oraz Konferencji i Szkoleń), a także czterech podkomitetów zajmujących się m.in. problematyką różnicowania składek na system gwarantowania w zależności od ryzyka banku oraz zwalczaniem skutków kryzysu systemowego w sektorze bankowym.

W 2010 r. BFG brał udział w dorocznych posiedzeniach IADI i Europejskiego Forum Gwarantów Depozytów (EFDI), połączonych z międzynarodowymi konferencjami na temat:

- roli banków w zapewnieniu stabilności i wzrostu gospodarczego,
- wkładu systemów gwarantowania depozytów w proces wzmacniania stabilności finansowej,
- zmian w organizacji sieci bezpieczeństwa finansowego na świecie.

Na obu spotkaniach przedstawiciele Funduszu przedstawili prezentacje.

Jesienią 2010 r. Bankowy Fundusz Gwarancyjny znalazł się w grupie instytucji gwarancyjnych, które stały się pierwszymi sygnatariuszami wielostronnego porozumienia o współpracy między europejskimi systemami gwarantowania depozytów (*Memorandum of Understanding, MoU*), przygotowanego przez EFDI.

Przedstawiciele BFG brali także udział w wielu spotkaniach i konferencjach zorganizowanych przez instytucje międzynarodowe, m.in. przez Komisję Europejską, SEB i Instytut Finansów Międzynarodowych w Sztokholmie. Fundusz reprezentowany był również w Grupie Roboczej do spraw Usług Finansowych, której spotkania były regularnie organizowane przez Radę Unii Europejskiej w Brukseli.

Przedstawiciele BFG odbyli wizyty w kilku zagranicznych funduszach gwarantowania depozytów. W siedzibie Funduszu gościli przedstawiciele Rumuńskiego Funduszu Gwarantowania Depozytów w Systemie Bankowym, a także grupa studentów Uniwersytetu Bankowego działającego przy Narodowym Banku Ukrainy. W trakcie tych wizyt goście zostali m.in. zapoznani z zasadami funkcjonowania polskiego systemu gwarantowania depozytów oraz działalnością pomocową i analityczną BFG.

XI. Działalność promocyjno-informacyjna

W 2010 r., m.in. w związku z planami nowelizacji *ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*, utrzymywało się duże zainteresowanie tematyką gwarantowania depozytów wśród klientów banków. Fundusz udzielał wszystkim zainteresowanym informacji o zasadach funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów. Kierowane do Funduszu zapytania telefoniczne oraz korespondencja (listy, e-maile) dotyczyły spraw związanych z ewentualną upadłością banków, w tym zasad realizacji gwarancji oraz sposobu i możliwości odzyskania zdeponowanych w bankach kwot w razie ogłoszenia upadłości. Fundusz otrzymywał również liczne pytania dotyczące szczegółowych zasad realizacji gwarancji, w tym gwarancji dla rachunków wspólnych, kwestii gwarancji dla działających w Polsce oddziałów instytucji kredytowych oraz dla Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych. We wszystkich sprawach deponenti otrzymali szczegółowe odpowiedzi na postawione pytania.

Informacje na temat polskiego systemu gwarantowania depozytów zainteresowani mogli znaleźć również na stronie internetowej Funduszu, która była stale uzupełniana i aktualizowana. Pod koniec 2010 r. rozpoczęto prace nad poprawą jej funkcjonalności. Średnio strona BFG była odwiedzana dziennie ok. 500 razy.

Opracowano nową szatę graficzną oraz uaktualniono treść bezpłatnych materiałów promocyjnych prezentujących klientom banków w Polsce zasady systemu gwarantowania depozytów. Przez cały okres sprawozdawczy ulotki informacyjne były sukcesywnie rozsyłane do banków komercyjnych i zrzeszeń banków spółdzielczych.

Ponadto, w odpowiedzi na bieżące potrzeby zgłaszane przez banki, przez cały rok 2010 dystrybuowano tablice informujące o przynależności banku do obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

W lutym 2010 r. Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego powołała nowy skład Komitetu Redakcyjnego oraz Radę Programowo-Naukową czasopisma *Bezpieczny Bank*. Przewodniczącym Rady Programowo-Naukowej został Dariusz Daniluk, a redaktorem naczelnym pisma prof. Jan Szambelańczyk.

W ciągu 2010 r. wydano trzy kolejne numery pisma *Bezpieczny Bank* – dwa w języku polskim i jeden w angielskiej wersji językowej. Numer w języku angielskim poświęcony był omówieniu Konferencji BFG z okazji jego piętnastolecia, która odbyła się w Warszawie w maju 2010 r.

W lutym 2010 r. zakończono kolejną edycję organizowanego przez Fundusz konkursu na najlepszą pracę licencjacką, magisterską i doktorską z zakresu systemów gwarantowania depozytów, problematyki działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz bezpieczeństwa finansowego banków. Na konkurs wpłynęło siedem prac, z których jury konkursu nagrodziło trzy, po jednej z każdej kategorii. Równocześnie rozpoczęto nową edycję konkursu, przewidzianą do rozstrzygnięcia w kolejnym roku kalendarzowym.

Elementem działalności informacyjno-promocyjnej było wydanie na płycie CD w polskiej i angielskiej wersji językowej Raportu rocznego Bankowego Funduszu Gwarancyjnego za rok 2009, który został wysłany do banków działających w Polsce, wielu zagranicznych systemów gwarantowania depozytów oraz organizacji międzynarodowych, których Fundusz jest członkiem, tj. EFDI i IADI.

XII. Wybrane dane finansowe

Bilans na dzień 31 grudnia 2010 r.

AKTYWA	31.12.2010 r.	31.12.2009 r.
I. Środki pieniężne	91 035,25	222 681,67
1. Środki pieniężne w kasie	3 038,22	3 470,73
2. Środki pieniężne na rachunku bieżącym	79 349,80	191 276,05
3. Środki pieniężne na rachunku specjalnym rozliczeń gwarancyjnych	1 798,65	1 798,65
4. Środki pieniężne Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych	6 848,58	26 136,24
II. Należności od instytucji finansowych	152 876 968,19	554 044 073,68
1. Należności od banków z tytułu:	152 876 968,19	554 044 073,68
a) udzielonych pożyczek z funduszu pomocowego	43 495 842,53	447 094 985,21
b) udzielonych pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych	109 381 125,66	106 949 088,47
III. Pozostałe należności i roszczenia	619,72	6 673,02
IV. Papiery wartościowe i inne aktywa finansowe	7 154 939 790,07	6 086 873 855,92
1. Dłużne papiery wartościowe	7 154 939 790,07	6 086 873 855,92
a) banków	2 348 630,22	2 198 504,20
b) Skarbu Państwa	7 152 591 159,85	6 084 675 351,72
V. Wartości niematerialne i prawne	818 786,30	883 525,88
VI. Rzeczowy majątek trwały	61 500 261,10	61 594 229,67
VII. Rozliczenia międzyokresowe	81 906,50	88 565,29
AKTYWA RAZEM	7 370 309 367,13	6 703 713 605,13

PASYWA	31.12.2010 r.	31.12.2009 r.
I. Zobowiązania	1 095 353,65	587 698,38
1. Pozostałe zobowiązania	1 095 353,65	587 698,38
II. Rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych okresów	2 658 023,90	1 874 424,72
III. Rezerwy	2 257 291,84	1 954 052,45
IV. Fundusz statutowy	1 637 025 547,68	1 637 025 547,68
V. Fundusz zapasowy	666 604 353,56	669 882 674,05
VI. Fundusz pomocowy	4 519 787 059,52	3 893 601 270,01
1. Fundusz pomocowy do wykorzystania	4 476 287 059,52	3 446 601 270,01
2. Fundusz pomocowy wykorzystany	43 500 000,00	447 000 000,00
VII. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych	123 409 688,87	123 409 688,87
1. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych do wykorzystania	13 998 372,50	16 425 326,93
2. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych wykorzystany	109 411 316,37	106 984 361,94
VIII. Fundusz środków uzyskanych z mas upadłości	53 623 031,52	53 423 671,70
IX. Fundusze specjalne i inne pasywa	6 848,58	26 136,24
X. Wynik finansowy	363 842 168,01	325 206 761,52
XI. Zysk (strata) z lat ubiegłych	-	(3 278 320,49)
PASYWA RAZEM	7 370 309 367,13	6 703 713 605,13

POZYCJE POZABILANSOWE na dzień 31 grudnia 2010 r.

	31.12.2010 r.	31.12.2009 r.
Zobowiązania warunkowe z tytułu	2 399 000,00	7 806 000,00
pozostałe zobowiązania	2 399 000,00	7 806 000,00
Należności warunkowe	460 389,67	2 659 389,67
z tytułu wierzytelności zgłoszonych do masy upadłości	460 389,67	2 659 389,67

Rachunek zysków i strat Funduszu

za lata kończące się odpowiednio dnia 31 grudnia 2010 r. i dnia 31 grudnia 2009 r.

	2010 r.	2009 r.
I. Przychody z działalności statutowej	1.181.588,49	2.476.837,77
1. Przychody z tytułu odsetek	1.181.474,23	2.473.069,49
2. Przychody z tytułu odsetek za opóźnienia w dokonywaniu przez banki opłat rocznych	-	3.136,48
3. Przychody z tytułu odsetek za opóźnienia w spłatach przez banki pożyczek i odsetek od pożyczek	114,26	631,80
II. Wynik działalności statutowej	1.181.588,49	2.476.837,77
III. Wynik na operacjach finansowych	384.514.981,11	337.977.989,14
1. Papierami wartościowymi	384.506.413,85	337.968.211,28
2. Pozostałych	8.567,26	9.777,86
IV. Koszty działalności Funduszu	(21.283.337,18)	(17.848.109,59)
1. Usługi obce	(3.424.468,54)	(3.681.453,55)
2. Wynagrodzenia	(12.899.582,60)	(10.111.517,72)
3. Narzuty na wynagrodzenia	(1.456.097,28)	(1.127.113,16)
4. Pozostałe	(3.503.188,76)	(2.928.025,16)
V. Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych	(2.141.810,63)	(1.654.091,11)
VI. Pozostałe przychody	1.571.799,94	4.258.197,05
VII. Pozostałe koszty	(1.053,72)	(4.061,74)
VIII. Wynik działalności operacyjnej	363.842.168,01	325.206.761,52
IX. Wynik finansowy Funduszu	363.842.168,01	325.206.761,52

**OPINIA NIEZALEŻNEGO BIEGŁEGO REWIDENTA
O SKRÓCONYM SPRAWOZDANIU FINANSOWYM
DLA RADY MINISTRÓW, MINISTRA FINANSÓW, RADY FUNDUSZU I ZARZĄDU
BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO**

Załączone skrócone sprawozdanie finansowe Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w Warszawie przy ulicy ks. Ignacego Jana Skorupki 4 (zwanego dalej „Funduszem”) zostało sporządzone przez Zarząd Funduszu na podstawie zbadanego pełnego rocznego sprawozdania finansowego Funduszu za rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia 2010 r. („sprawozdania finansowego Funduszu”). Sprawozdanie finansowe Funduszu zostało sporządzone zgodnie z Ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity - Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późniejszymi zmianami) oraz szczególnych zasadach rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 2008r. Dz. U. nr 236, poz. 1631 z 2008 r.).

Badanie sprawozdania finansowego Funduszu, na podstawie którego sporządzono skrócone sprawozdanie finansowe, przeprowadziliśmy stosownie do krajowych standardów rewizji finansowej wydanych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów w Polsce. W dniu 10 marca 2011 r. wydaliśmy opinię bez zastrzeżeń o sprawozdaniu finansowym Funduszu.

Naszym zdaniem przedstawione w dalszej części skrócone sprawozdanie finansowe jest we wszystkich istotnych aspektach zgodne w zaprezentowanym zakresie z pełnym rocznym sprawozdaniem finansowym Funduszu, które stanowiło podstawę do jego sporządzenia.

Dla pełnego zrozumienia sytuacji majątkowej i finansowej Funduszu oraz jego wyniku finansowego za rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia 2010 r., należy czytać pełne sprawozdanie finansowe Funduszu, wraz z opinią i raportem z badania biegłego rewidenta dotyczącą tego sprawozdania finansowego.

Przeprowadzający badanie w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o., spółki wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144 :

Adam Celiński
Członek Zarządu
PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o.
Kluczowy Biegły Rewident
Numer ewidencyjny 90033

Warszawa, 10 marca 2011 r.